

[Lysholm Christensen]

fører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende indlæg:

Når debatten handler om vold og voldskriminalitet, kan man jo godt gribes af lidt mismod og stille spørgsmålet: Hvorfor kan menneskenes børn ikke være lidt bedre ved hinanden? Hvorfor er det nødvendigt hele tiden at debattere dette problem og sætte så store ressourcer ind på at løse det? Uden at jeg i øvrigt skal bevæge mig ind i et længere filosofisk foredrag om dette spørgsmål, så ligger svaret måske i en nyligt udkommet selvbiografisk bog, hvor forfatteren siger om menneskene, at de er nogle bæster. Vi er jo nogle stykker, der synes, at det er måske lige groft nok, men indimellem kunne man godt fristes til at give ham ret: Mennesker er nogle bæster.

Men for at komme til voldskriminaliteten, som er temaet i dag, må vi jo konstatere, at der inden for de sidste 20 år er sket en kraftig stigning, næsten en fordobling af antallet af straffelovsovertrædelser. Antallet af registrerede straffelovsovertrædelser er nu måske lidt mere konstant, men det har altså været udsat for en kraftig stigning igennem de seneste 20 år. Det er særlig alvorligt, når det gælder den grovere kriminalitet, de grovere forbrydelser; her må vi konstatere, at antallet af drab er steget de senere år, og det er alarmerende, synes jeg nok.

Siden 1984 er der sket en markant stigning i antallet af grovere voldsforbrydelser. Alene i årene 1980-1990 er antallet af anmeldte voldsforbrydelser steget med i gennemsnit 6 pct. om året, og vi er nu oppe på knap 9.000 om året. 90 pct. af lovovertrædelserne foretages af mænd, og det er mest unge mænd mellem 15 og 24 år, som er inde i billedet her; de tegner sig for 35 pct. af de strafferetlige afgørelser.

Årsagen til den stigende kriminalitet skal efter Kristeligt Folkepartis opfattelse bl.a. findes i det normskred, der er sket i det danske samfund de senere år. Det er blevet mere og mere almindeligt at snyde i skat, overskride hastighedsgrænser og udføre sort arbejde, og en række kriminelle handlinger anses ikke længere for at være særlig strafværdige.

Mange familier er hårdt presset og fungerer dårligt, og fraværet af et harmonisk familieliv skaber tabere, der er udsat for at glide ind i en kriminel løbebane. Udstødningen finder også sted i skolen og i særdeleshed på arbejdsmarkedet, hvor arbejdsløshed også tegner sig for

en væsentlig årsag til det voldsproblem, vi står med i dag. Konsekvenserne er en række tabere, der i høj grad præger kriminalstatistikken.

Skal der for alvor gøres noget ved dette store samfundsproblem, så gøres det ikke bare ved at forhøje strafferammerne. Der skal en massiv forebyggelse til på mange felter, det er både mere positivt og for os at se også mere virksomt på længere sigt.

I den forbindelse vil jeg godt nævne noget, der allerede er i gang, og som man også tænker styrket med den voldspakke, som er lagt frem fra regeringens side: Det Kriminalpræventive Råd er jo et af de organer, som bidrager positivt i denne sammenhæng; bl.a. ved oplysningsvirksomhed og forskellige andre aktiviteter er rådet med til at forebygge kriminalitet. Jeg vil også nævne SSP, samarbejdet i kommunerne mellem social- og sundhedsforvaltningerne, skolemyndighederne og politiet. I det samarbejde inddrager man ofte det frivillige foreningsarbejde, og formålet er at skabe et samarbejde mellem disse parter for at forebygge psykiske, sociale og miljømæssige skader og nedbringe især børns og unges kriminalitet. Det er et vældig godt arbejde, som fortjener at blive udbygget og styrket.

Men for at vende mig til de konkrete forslag, så er vi godt tilfreds med den handlingsplan, der her er lagt frem fra regeringens side. Vi ser meget positivt på forslaget om ændring af straffeloven med henblik på at skærpe strafudmålingen med omkring en tredjedel. Denne skærpelse tænkes anvendt ved gentagne tilfælde af vold og ved vold, der er begået over for udsatte personer: taxachauffører, sundhedspersonale, personale i døgnåbne kiosker m.v.

Det næste punkt er en styrkelse af voldsfrenes retsstilling. Adgang til varetægtsfængsling af personer, der udsætter vidner for vold og trusler, er jo et tema, der er gået igen her i debatten i dag. Vi synes, det er helt fint, at man skærper på det punkt, men vi er ikke sikre på, at det er tilstrækkeligt.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Kristeligt Folkeparti igennem årene har talt positivt for tanken om anonyme vidner. Vi tror, der er en del vidner, som undlader at give sig til kende af frygt for repræsalier, og vi tror ikke, at det er tilstrækkeligt, at man strammer op, som det er foreslået her; men vi er tilfreds med det som et skridt på vejen, og så må vi se, om